

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλον δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπεσθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεαρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαστίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

ἐν βαρβαρότητι ἢ ἐν πολιτισμῷ ζῶμεν ;
Ἡ δημόσιος ἀσφάλεια.

Δ'.

(Συνέχειαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 401 φύλλον)

Ἀλλὰ ἐνταῦθα κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμέν τινα περὶ τῶν ὁδῶν τῆς Ἡπείρου, καίτοι ἀλλαχοῦ διεξοδικώτερον θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτων.

Ὅδοι ἀνὰ τὴν Ἡπειρον εἶνε δύο μὲν ἀμαξιτοί, ὧν ἡ μὲν μία συνδέει τὴν Πρέβεζαν μετὰ τῶν Ἰωαννίνων, ἐκεῖθεν δὲ προεκτεινομένη ἄγει εἰς Βιτώλια, συνδέουσα οὕτω τὴν Ἡπειρον μετὰ τῆς Μακεδονίας· ἡ δὲ ἄλλη συνδέει τὰ Ἰωάννινα μετὰ τοῦ Δελβίνου, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τινων παραφυάδων ἄγει εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἀλβανίας. Λέγονται μὲν αἱ ὁδοὶ αὗται ἀμαξιτοί, κυρίως ὁμως εἶνε φθορεῖς τῶν ἀμαξῶν, ὡς ἐκ τῆς ἀθλιωτάτης καταστάσεως. εἰς ἣν διατηροῦνται ἢ μᾶλλον ἀφέθησαν, διότι σπανιώτατα ἢ οὐδέποτε ἐπιδιορθοῦνται, ἀν καὶ ἡ κυβέρνησις ἐισπράττει σπουδαῖον κατ' ἔτος ποσὸν δι' ἐπιδιορθώσεων καὶ κατασκευῆν νέων ὁδῶν. Ἐκαστον ἄρρεν ἄτομον, οὐδὲ τῶν ἡμέρας μόνον ἀριθμούντων νηπίων ἐξαιρουμένων, πληρώνει πρόσθετον φόρον ἀπὸ εἰκοσαστίας ἤδη 13 γροσίων ἀργυρῶν κατ' ἔτος διὰ τὰς ὁδοὺς. Τὰ χρήματα ταῦτα εἰσέρχονται μὲν εἰς ἰδιαίτερον ταμεῖον, τὸ τῆς ὁδοποιίας, ἀλλ' οὐδέποτε διατίθενται ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου, διότι ἡ κυβέρνησις λαμβάνουσα ἀνάγκην διαρκῶς χρημάτων ἀφαιρεῖ ταῦτα δι' ἄλλους σκοποὺς· οὐ μόνον νέοι ὁδοὶ δὲν κατασκευάζονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπάρχοντες τοιοῦτοι διατελοῦσι φθισίῳσι καὶ κατακερματισμέναι πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ κόσμου, μαρτυροῦσι τὸ ποῖόν τῆς μοναδικῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κυβερνήσεώς μας. Τὸ διὰ τῶν ἀμαξιτῶν τούτων ὁδῶν ταξείδιον εἶνε κάπως ἀσφαλές, διότι οἱ λησταὶ καὶ περισσότερο οἱ διάφοροι κακοποιοὶ ὀκνοῦσι συνήθως διὰ μικρὰ πράγματα νὰ ὑποδυθῇ μέγαν κίνδυνον ἐπιπίπτοντες κατὰ τῶν ἀμαξῶν, διότι οἱ εὐποροὶ καὶ οἱ ξένοι οἱ ὁδοιποροῦντες σπανίως ἀνὰ τὴν χώραν μας ζητοῦσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως στρατιωτικὴν βοήθειαν, ἣν παρέχει πάντοτε ἡ κυβέρνησις δίδουσα ἐφίππους χωροφυλάκους, οἱ ὅποιοι συνοδεύουσι τὴν ἀμαξάν, ἐφ' ἧς ἤθελον ἐπιβῇ οὗτοι. Ἰσως ἡ κυβέρνησις πράττουσα τοῦτο δὲν ἐννοεῖ ὅτι ὁμολογεῖ ἡ ἴδια καὶ διακηρύττει, ὅτι ἡ χώρα στερεῖται ἀσφαλείας. Διότι τί ἄλλο πρὸς Θεοῦ εἶνε ἡ παροχὴ στρατιωτικῆς βοήθειας ἢ εἰλικρινὴς ὁμολογία ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια; Ὅπως λοιπὸν σὲ κάθε βῆμα φοβεῖται διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ὁ διατρέχον τὰς ἀγρίας ἐκτάσεις τῆς Ἀφρικῆς ἢ ἄλλης βαρβαρῶς

χώρας, οὕτω φοβεῖται καὶ ὁ ταξιδεύων εἰς τὴν χώραν μας, διαφορὰ ὡς πρὸς τοῦτο καμμία δὲν ὑπάρχει, ἄρα ἡ ἀσφάλεια εἰς τὰς ἀγρίας χώρας καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας εἶνε ἡ αὐτή, εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν, εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, μὲ τὴν παρατήρησιν μόνον ὅτι ἡμεῖς εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπην, ἐν ᾗ ἐκεῖ κατοικοῦσιν ἄγριοι ὄντες καὶ καλούμενοι· ἀλλὰ εἰς ἀγρίαν θέσιν εὐρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς ἀφ' οὗ ἔχομεν τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν· ἢ μήπως ἀπατῶμαι καὶ δὲν ἔχουσιν οὕτω τὰ πράγματα ;

Ἄλλ' ἐάν οἱ περιοδεύοντες ξένοι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων οἱ πολὺ εὐποροὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ταξιδεύοντες δὲν πάσχουσι συνήθως, διὰ τοὺς λοιποὺς ὁμως τὸ ταξείδιον εἶνε φοβερόν μαρτύριον. Πολὺ πάσχουσιν ἰδίως οἱ περὶ τὰς πόλεις χωρικοὶ καὶ οἱ εἰς τὰ χειμαδιὰ παραχειμάζοντες βλάχοι ἐν καιρῷ χειμῶνος, ὅποτε εὐρίσκονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸν δρόμον ὄντες ἠναγκασμένοι νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν πόλιν τὸ τυρὶ των, ἵνα τὸ παραδώσωσιν εἰς τοὺς ἐμπόρους. Εἶνε δὲ ἴσως γνωστὸν ὅτι οἱ βλάχοι μόνον ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν ζῶσιν. Εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας τὰς ἀμαξιτοὺς εἶνε καὶ μία ἄλλη πληγὴ ἥττον μὲν γνωστὴ, ἀλλὰ τὰ μάλιστα τυραννικὴ καὶ ἐπιζήμιος. Πολὺ συχνὰ μεταβαίνουσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν στρατιωτικὰ σώματα. Κατὰ τὴν πορείαν αὐτῶν πολλοὶ στρατιῶται ἀποσπῶνται ἀπὸ τοῦ κυρίου σώματος καὶ μένουσιν ὀπίσω γιὰ πλῆκτικα κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐκφρασίαν· οὗτοι δὲ τινὰ ἤθελον εὑρεῖ καθ' ἑδὸν τὸν ληστεύουσιν ἀρπάζοντες ὅ,τι ἤθελον εὑρεῖ ἐπ' αὐτοῦ καὶ κακομεταχειριζόμενοι πολὺ αὐτούς· τοῦτ' αὐτὸ πράττουσι καὶ ἄλλοι στρατιῶται, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ὁδοὺς μεταβαίνοντες ὡς ἀγγελιοφόροι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τὸν γενικὸν λοιπὸν λογαριασμὸν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας πρέπει κανεῖς νὰ προσθήσῃ καὶ τὰς βιαιότητας ταύτας τῶν Τούρκων στρατιωτῶν, τὰς ἀρπαγὰς, τὰς γυμνώσεις, τοὺς δαρμούς, τοὺς βιασμούς γυναικῶν, ἃς ἤθελον εὑρεῖ καθ' ὁδὸν καὶ μυρία ἄλλα κακοπραγίας, ὧν γίνονται πρόξενοι οὗτοι.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ὁδῶν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄπειροι ἄλλαι ὁδοί, αἱ ὁποῖαι ἐνώνουσι τὰ διάφορα χωρία πρὸς ἄλληλα καὶ μετὰ τῶν πόλεων. Ἐκ τῶν ὁδῶν τούτων ἀρῶνται τὴν τροφὴν των πολυπληθεῖς λεγεῶν Ἀρβανιτῶν, οἱ ὅποιοι περιφέρονται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς Ἡπείρου βιοῦντες ἐκ ληστρικοῦ τρόπου. Εἶνε ἴσως γνωστὸν ὅτι ὅλοι οἱ ἀνὰ τὰ χωρία σουμπασάδες, ἀγροφύλακες, φύλακες τῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα εἶνε τσιφλίκια, εἶνε Ἀρβανίτες, οἱ ὅποιοι μόλις ἀπαντήσωσι τινὰ καθ' ὁδὸν τὸν ἀπογυμνόνουσιν· ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, οἱ ὅποιοι ἐν σχέσεις πρὸς τοὺς ἄλλους εἶνε εὐαριθμοὶ, καὶ πλείστοι ἄλλοι προστρέχουσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν καὶ ζῶσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς ἀρπαγῆς. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρω τοὺς βιοῦντας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Χουσεῖν βέη ἐν Λούρφ. Ὁ γνωστὸς ἐπὶ αἰμοχαρὶ καὶ τυραννικαῖς τάσεσιν οὗτος Ἀλβανὸς ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ πολλούς, ὧν ὁ ἀριθμὸς κυμαίνεται μετὰ τῶν τριάκοντα καὶ ὀγδοήκοντα ἀνδρῶν, ὅλους τούτους τοὺς ἀνδρας εἶνε δυνατόν νὰ τοὺς τρέφει καὶ μισθοδοτῇ οὗτος ; βεβαίως ὄχι· ἡμεῖς γνωρίζομεν ἰδιόκτητον χωρίον ἐν Θεσσαλίᾳ πολὺ μεγαλη-

τέρου τοῦ χωρίου Λούρου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν Χουσεῖν βέην, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του περισσοτέρους τῶν πέντε ἀνθρώπων· καὶ διατί δὲν ἔχει περισσοτέρους τῶν πέντε ; διότι δὲν τὸν συμφέρει βεβαίως, ἄλλως δὲν θὰ ἦτο τόσο ἀνόητος νὰ περιορίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του μετὰ τῶν πέντε ἀνθρώπων, ἀλλὰ θὰ εἶδεν εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν εἰς αὐτοὺς ὠθούμενος ἐκ τοῦ ἰδίου συμφέροντος· πῶς λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει κτήμα μεγαλύτερον, ἔχει δὲ αὐτὸ ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἡ γεωργία μᾶλλον προηγμένη καὶ ἐπομένως μᾶλλον προσδοφόρος, πῶς ἐκεῖνον λέγω δὲν τὸν συμφέρει ἢ δὲν ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρων τῶν πέντε ἀνθρώπων καὶ τὸν Χουσεῖν βέην τὸν συμφέρει νὰ διατηρῇ εἰς τὴν προστασίαν του τριάκοντα μέχρη ὀγδοήκοντα ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ περισσοτέρους ἀνδρας ; ἡ ἀπάντησις εἶνε εὐνόητος καὶ σαφής. Τὴν σκέψιν δὲ ταύτην ἐξεφέραμεν οὐχὶ διὰ τὸν ἐκυτόν μας, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν τὰ πράγματα πῶς ἔχουσι καὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην συλλογισμῶν πρὸς εὐρεσιν τῆς ἀληθείας. Τὴν σκέψιν ταύτην ἐκφέρομεν διὰ τοὺς μακρὰν βιοῦντας συμπατριώτας, οἱ ὅποιοι ζῶντες μακρὰν τῆς πατρίδος των ἢ καὶ ἐρχόμενοι μὲν ἐνταῦθα δι' ὀλίγους μῆνας μόνον ἢ καὶ ἡμέρας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ὅλα αὐτὰ νὰ συμβαίνωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Καὶ ὁμως ἡ κατὰστασις ἐδῶ εἶνε πολὺ ἐπὶ ἀθλιωτέρα, ἀλλ' ἀδυνατοῦμεν ἡμεῖς νὰ ἐξεικονίζωμεν αὐτὴν ἐν πραγματικότητι, διότι ἡ φύσις μᾶς ἐστέρησε τοῦ προσόντος τούτου, οὗ ἕνεκα δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναλάβωμεν τοιοῦτον ἔργον. Ἀφ' οὗ ὁμως βλέπομεν τοὺς πολυπληθεῖς λογίους Ἡπειρώτας οὐδὲως ἐνδιαφερομένους διὰ τὰ βάσανα τῆς πατρίδος, ἀφοῦ δὲν ἀκούομεν ἀπὸ κανέν μέρος ἑντονον φωνὴν διαμαρτυρίας, ἀφ' οὗ οὐδὲμίαν πραγματείαν περὶ τῆς σημερινῆς τύχης τῆς Ἡπείρου ἀνέγνωμέν που, ἄκοντες ἠναγκάσθημεν νὰ λάβωμεν τὴν γραφίδα καὶ βυθίζοντες αὐτὴν εἰς τὴν αἵμοσταγὴ καρδίαν τῆς σφαδαζούσης πατρίδος μας νὰ ζωγραφίσωμεν ὡχρὰν εἰκόνα τῶν παθημάτων καὶ δυστυχημάτων αὐτῆς.

Ἐλέγομεν λοιπὸν ὅτι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν διαφόρων ἰδιωκτητῶν ἢ σουμπασάδων ἢ ἀγροφυλάκων ἢ ἄλλων ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων Ἀλβανῶν Τούρκων καταφεύγουσι καὶ πολυπληθεῖς ἄλλοι, οἱ ὅποιοι ζῶσιν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἀρπαγῆς. Οὗτοι εἶνε τρομεροὶ τὴν ὄψιν προκαλοῦντες φρίκην καὶ τρόμον καθ' ὅλον τὸ σῶμα διὰ μόνου τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ ἀγρίου παρουσιαστικοῦ των.

ΕΚ ΝΕΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Φόνοι μετὰ τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Λάκκᾳ Σουλίου.
Ὁνόματα αὐτῶν.—Ἡ κατάσταση ἐν ταῖς φυλακαῖς
—Δωροδοκία τοῦ γυμνασίου.—Ἡ ἐπανακαταστάσις
τῶν ἐξορισθέντων χριστιανῶν.—Τὰ γραφέντα ἐπὶ
τῆς «Φωνῆς» ὑπὲρ αὐτῶν.—Ἐὐχαριστήρια.

Πρὸ πολλοῦ ἐγγράφα μακρὰν ἀνταπόκρισιν, ἀλλὰ δὲν εἶδον νὰ δημοσιεύῃ, ὡς ἐκ τούτου ἐπαναλαμβάνω τὰ αὐτὰ. Πρὸ τινος ἐν τῇ Λάκκᾳ Σουλίου φόνοι συνέβησαν μετὰ τῶν χριστιανῶν, ἰδίως ἐν Παπαδάταις καὶ Ζερβό. Ἐν Παπαδάταις ἡ οἰκογενεὰ Β. Δαρδαμάνη εἶχε ἀρκετὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Μητροπολίτου ὁποῖος εἰσέρχετο ἐλευθέρως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βασίλη Δαρδαμάνη, ἀλλὰ κακὰ γλῶσσαι γυναικῶν διέ-

βαλλον εις τον Β. Δαρδανήν και εις τους αυτούς οι οποίοι εθεώρησαν μεγίστην προσβολήν και ο κακός δαίμων επέβαλεν εις αυτούς η και κατ' άλλους ότι άλλοι έφρονεσαν τον Μητσο Φώτον. Μετά τα συμβάντα ταυτα οι συγγενείς του φρονεούντος απεφάσαν όπως ανταποδώσωσι πάλιν και λάβωσι το αίμα των. Έπείρωτο να φονευθί ο φίλος υιός Τολή Γιάννος Δαρδανήν κατά του οποίου κατά κακήν τύχην εν ώρα νυκτός επέτεθησαν και τον κατεκρεούργησαν και ύποστη μαρτυρικόν θάνατον παρά το όρος των Παπιδάτων Μεία Πλάη όνομαζόμενον. Ουδέποτε ένθυμούνται οι γέροντες να συμβή τοιούτον τραγικόν δυστύχημα. Έπί του τόπου μετέβη ο άνακριτής, ο ιατρός, ο όποιος έθεβεβαίωσε τον φόνον. Οι δράσται δέν συνελήφθησαν, άλλ' έξ εικασίας συνέλαβον εν Παπαδάταις τον Χρηστάκη Θόκιαν, Νικόλαον Γιώτη Ζήην, τα τέκνα του Βασίλη Γιάννου Δαρδανήν καθώς και διά τον φόνον του Μητσο Φώτου συνέλαβον πολλούς. Ουδεις όμως δύναται να εξακριβώση τι καθ' ότι ο Γιούσμπας λαμβάνει τα κίτρινα από κάτω και όστις δίδει τα εύλογήμενα αυτός δέν έκαμε τίποτε και έπομένως δέν υπάρχει δικαιοσύνη.

Από των στηλών της φίλης ήμών «Φωνής» ήκούσθη πολλάκις συνηγορία ύπερ της έπαρχίας ταύτης και ελπίζομεν ότι και εις το μέλλον δέν θα εγκαταληφθή αύτη. Όλόκληρον τό έτος 1899 έλαβεν αύτη ύπό την προστασίαν της την έπαρχίαν αούτην. Ένθυμούνται οι άναγνώστες, ότι από τό χωρίον Παπαδάταις της Λάκκας έφωτισήσαν τον Γεώργιον Οικονόμου, Κωνσταντίνος Γούσης Κοτίνης και Άναστάσιος Ευθυμίου ένεναν του φόνου ενός Τούρκου κατά την έποχήν του έλληνοτουρκικού πολέμου. Η φίλη «Φωνή» βλέπουσα τό άόλημον των άνω ειρημένων ήρωας να συνηγορή από των στηλών αυτής. Απ' αρχής ως έν γνώση η είδήσις αύτη πρώτη προστατίς εδείχθη μακρόθεν της πεφλημένης ήμών πατρίδος άναφέρονσα πάντοτε την άλήθειαν προς την Δ. Ε. Βιλήν των Ιωαννίνων. Άληθώς αι δικαίαι αύται παρατηρήσεις δέν άπέδωσαν μάταιαι ήδη επανέκαμψαν εν τη γενετήρια αυτών οι έξοριθέντες η προστασία της Δ.Ε. και τή φιλοστοργία της «Φωνής». Μετά την επάνοδον εφίλη εν έρημοκλιφιδόλογοι και ύπερ της υγείας και ευημερίας του συντάκτου της «Φωνής»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ

Τη 25 'Οκτωβρίου εύρέθη φονευμένος εις θέσιν Άγία Παρασκευή του χωρίου Ρουφιάς του Πωγωνίου ο πεζός ταχυδρόμος του Μινθάνη Βασιλάδης όνομαζόμενος Κώστας. Ήρχετο εξ Άνω Ροβενίαν, Μυροβουνίου και Άλγύζο Τσεφλίκη και μετέβαινον εις Λαχανόκαστρον. Έρρονέθη περί την δωδεκάτην ώραν της έσπέρας της Δευτέρας (23 'Οκτωβρίου) και μόλις άνεμυρήθη τη 26 ύπό γυναικάς ήτις κατά τύχην διήρχετο εκείθεν εκ Λαχανόκαστρου και μετέβαιναν εις Άλγύζο Τσεφλίκη. Ο γιούσμπας της Πωγωνίου Νετζήπ έφρονέως εις άνακριτής και ο άστυνόμος έξήλθον όπως άνακαλύψωσι τους φονείς του άτυχούς Κώστου. Άλλά μέχρι τούδε ούδεν ήδυνήθησαν να άνακαλύψωσι.

— Άνεκαλύφθη ότι τα 200 αργοπρόβατα τα κλαπέντα πρό μηνός εξ Άρσίστης ήρπάγησαν ύπό λυπηρόν κατοικούντων την Νεμερτσάν. Είς μίαν στανήν του Καραφίλ άνεμυρήθησαν περί τα 50 ζώα, τα δέ άλλα τίς είδε που έστάλησαν προς διαχείρισιν. Είς τας στανάς ταύτας λέγεται ότι έστάλησαν και οι 8 βόες ότινες ώσαύτως εξ Άρσίστης εκλάπησαν πρό δύο μηνών. Άλλά κανείς δέν τολμά να ένεργήσ; και άν γνωρίζωσι τους κλέπτας οι παθόντες φρονούν να είπωσι η να πράξωσι τι εκ φόβου μήπως ζητούντες να άνακτήσωσι τα κλαπέντα πάθωσι χειρότερα. Ελπίζομεν όμως ότι ο γενικός των Ιωαννίνων διοικητής λαμβάνων τούτων γνώσιν θα δώση διαταγάς προς τιμωρίαν των ενόγων, διότι εις λυπηρόν να συμβαίνωσιν εν Ήπειρω ταιαυτα εγκλήματα και να άφινωται άτιμώρητοι οι ένογοι. Νο-

μίζομεν δέ ότι εις πολυ εύκολον εις τας άρμοίους άρχάς να άνακαλύψωσι τους ενόχους και τους κλέπτας όπόντα θέλωσι και έγώσι δάδωσιν. Άν άποφασίσουν να καταδιώξωσιν αυτούς άμέσως θα ίδωμεν και την τάξιν άποκαθισταμένην και τας ζωολογίας έκλιπούσας.

— Είς Τσερβάρι του Ζαγορίου ένέσκηψεν η νόσος διφθερίτις. Μέχρι τούδε προσεδλήθησαν είκοσιν οικίαι, άπέθανον δέ 7 8 παιδιά ηλικίας κατωτέρας των 10 ετών.

— Ως και προηγούμενος έγράφομεν οι κ. κ. Γ. Ολύμπολου και Χρ. Ε. Μ. Χίτσιος εκ Φλαμπουραρίου ένθ ήγοντο εξ Ιωαννίνων εις Πρέβεζα συνελήφθησαν παρά το χάνιον Ροβίλιαση ύπό στρατιωτών, ότινες φέροντες δπλα μάουζερ τους διέταξαν να σταματήσωσι και παραδώσωσι ό, τι έφερον μεθ' έαυτοε άλλως ήπειλάσαν αύτους ότι θα τους έφόνευον. Άφου δέ τους άφίρσαν όλα χρήμακα έφερον μεθ' έαυτών, τα ώρολόγια και και τα έπανωφόριά των αφήκαν αύτους έλευθέρους. Είς Φιλιππιάδα άρχιχθέντες κατήγγειλαν τό γεγονός εις τας άρχάς ο δέ δερβενάγας της έπαρχίας ταύτης καπετάν Ζήκος έστράτη προς καταδίωξιν των κακοποιών τούτων. Ωσαύτως και αι άρχαι Πρεβέζης είδοποιήσαν τηλεγραφικώς τά δέοντα εις Ιωαννίνα.

— Τήν νύκτα της 8ης 'Οκτωβρίου, ως και άλλοτε έγράφωμεν, τελουμένων εν Άργυροκάστρφ των γάμων του Λέμπρου Φώτου, κατέπεσεν η στέγη της οικίας και έθαψεν ύπό τά έρείπια της τους κεκλημένους, εξ ών δώδεκα έφονεύθησαν και 28 έτραυματίσθησαν, κατά τό μάλλον και ήττον σοβαρός. Τα όνματα των θυμάτων της δεινής έκείνης συμφοράς είναι τά εξής: Φονευθέντες. Η σύζυγος του Κένδρου Ι. Μπασάρη μετά του έαυτής ενός έτους θυγατρίου, η δεκατριετής θυγάτηρ Πάνου Μάκκου, η Παρασκευή Τζούμπη σίν τη τετραετεί έγγονή της, ο άδελφός αυτής Ευάγγελος Τζούμπης, ο και ψάλτης της εκκλησίας, σίν τη υπάνδρφ θυγατήρ του και τη έαυτού άνεψίφ, ο υίός του Θύμιου Πέτση, η εκ Καραγιαννης σύζυγος του Ντρίκου Ρίζου, εις: Όθωμανός και μία 'Οθωμανίς. Τραυματισθέντες δέ: Κ. Ι. Μπασάρης, Διδάκ. Ν. Μπασάρης, Πέτης Μπογκάτσος σίν τοις έαυτού τέκνοις, Γκιάνς Ν. Μπασάρης σίν τη συμβίβ αυτού Άγγελική, Κ. Σκράνης, ο ίερεύς, ο γαμβρός και η νύμφη, ο άνάδοχος και άλλοι πολλοί.

ΑΙ ΒΑΕΥΕΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Έπ' εύκαιρία άρθρον του Ρωμαϊκού «Βήματος» (Σκέψεις Ήπειρώτου).

Τό έγκριτον Ιταλικόν φύλλον, τό «Βήμα», τό μέχρι πρό τιнос όργανον του μεγάλου Άλβανού Κρίστη δημοσιεύει περιουσιόδαστον και άποκαλυπτικώτατον άρθρον περί των επί της Έλλ. Χερσονήσου βλεψίων της Αυστρίας. Μις ένδιαφέροντος άνέγγωμεν τό άρθρον τούτο καθότι πρώτην ίσως φοράν είδομεν δημοσιεύμενα ποιαύτα τινα με κύρος επιτηρότητας και αυθεντίας όποιαν κέκτηται τό ειρημένον φύλλον, του οποίου αι έν ύβριδος έξωτερικαι επιθεωρήσεις φάνονται πάντοτε έμπνευσμέναι. Έν όλίγοις άναφέρονμεν ένταυθα τας γενικάς γραμμάς του άρθρου και ιδία ό, τι ένδιαφέρει τους Ήπειρώτας. Κατά τό άρθρον λοιπόν αι βλέψεις της Αυστρίας δέν περιορίζονται μόνον επί της Άλβανίας η επί λωρίδος τινς της Μακεδονίας μέχρι Θεσσαλονίκης, τον άωρον τούτον καρπόν της Αυστριακής βουλίας, άλλα επεκτείνονται (ήκούσατε) από της Μακεδονίας και Άλβανίας μέχρι Άρτης, μέχρι Πρεβέζης. Όλη αύτη η μεγάλη έκτασις θα γίνη κατά τό Ιταλικόν φύλλον άπτον η βράδιον έν είδος Βοσνίας και Έρζεγοβίνης ύπό των αυστριακών προστασίαν. Οι κάτοικοι των μερών τούτων δέν θα έδωσαν ποσώς με κακόν όμμα ταιαύτην κατάληψιν, λαμβάνοντας ύπ' όψιν την άνηθάρν κατάρσασιν εις ήν περιήλθεν η Βοσνία και Έρζεγοβίνη ύπό την Αυστρίαν, ήτις δέν θ' ίγει ούτε θρησκείαν,

ούτε έθμα, συναφομοιούσα καταλήλως προς τά ήθη των λαών τούς νόμους της. Η Ρωσία εύνοις το αύτην κατάληψιν, διότι τοιουτοτρόπως θα έχη ισχυρότατον σύμμαχον εις τό πλεονότης της εκπαλήρωσιν των επί του Βύζαννου και της προς εκπαλήρωσιν της. Τοιουτοτρόπως, ά του Βοσπόρου βλέψων της. Τοιουτοτρόπως, ά τας εις τας μη ούσης, θα καταληφθή στρατιωτικώς έκτασις περιέχουσα 3 1)2 εκατομ. κατοίκους ήλη ή παραλία του Άδριατικού και του Ιονίου θα άποτελέση στρατηγικώτατα σημεία διά την Αυστρίαν. Η Αύλων, η Χειμάρα, η Πρέβεζα κτλ. θα γίνουσι πολεμικοί λιμένες πρώτης τάξεως, ο τόπος θα παρέχη λαμπρά στοιχεία ισχυρού ναυτικού, ίσως-ίσως δέ και αύτη η Σερβία θα συγχωνευθή ύπό τύπον άυτονομίας εις την όμοσπονδίαν ταύτην και. . . τότε χαιρείται Ιταλικά δυνερα! Είς κολοσσός θα εύρίσκειται μετωξύ ήμών και της Άνατολής, αι χείρες μας θα δεθούν κυριολεκτικώς προς οίανδήποτε όρασιν στρατιωτικήν η έμπορικην επιλέγει τό «Βήμα».

Όμολογούμεν ότι αι άποκαλύψεις του «Βήματος» ενί πως καταπληκτικαι και θαρραλναι, ίσως δέ εις επιτηδείον πυροτεχνήμα όπως έξεργείρη τους πολιτικούς της. Ιταλίας προς όρσιν ειρηνικήν εν Άλβανία, ιδία όπου αι ξέναι παραγάνδαι ήγειραν ύπερ ποτε θρασείαν την κεφαλήν. Ούτω πως δύναται να εξηγηθή το έρρον τούτο, όπερ εις επί τό τραγικώτερον γεγραμμένον επιτηδέος. Διότι πανθομολογούμεναι είναι αι βλέψεις της Αυστρίας επί της Άλβανίας και επί της Θεσσαλονίκης—ολιγώτερον ζωηρά ένεκα διεθνών λόγων—άλλά ούδεις ποτε έφαντάσθη ούτε έλέγη η έγγραφη που ότι η Αυστρία έποσθλαμιά τα 2)3 της Ευρωπαϊκής Τουρκίας, εις δ' έντελώς άνυπόστατον ότι οι κάτοικοι εύνοοσι την αυστριακήν κατοχήν. Έάν τούτο ήτο τό ισχυρότερον επιτηδέος ταιαύτης τινός κατοχής εκ μερους της Αυστρίας, εάν έλαμβάνετο ύπ' όψιν η δημοσία γνώμη των κατοίκων, άμφισβήτοιεν εάν θα είχεν ύπερ έαυτής η Αυστρία 5 τοις 100 ψήρους και εν αύτē ταύτē η Άλβανία, ής οι κάτοικοι Όθωμανοί τό πλείστον μισούν μεγάλως την Αυστρίαν, πιστοποιώσαν τό τούτου παράδειγμα έστωσαν αι επανειλημμέναι προβείαι ός οι Όθωμανοί της Βοσνίας και Έρζεγοβίνης άποστέλλουν προς τον Φραγκίσκον Ιωσήφ παραπονούμενοι κατά της αυστ. διοικήσεως εν ταις έπαρχίαις ταύταις. Τι θα έκαμνε δέ η Αυστρία εις την Ήπειρον, όπου τό όμμα Αυστριακό ίσοται προς τό χείριστον των κακών επιθέτων. Άλλος λόγος άν η βία χρησιμποιηθί, άλλα να λέγηται ότι η αυστριακή κατοχή θα ήνωσει ύπό των Άλβανών, των Μακεδόνων πολλών δέ μάλλον των Ήπειρωτών, τούτο εις εν τραγικώτατον και τό «Βήμα», όπερ φανίνεται κάλλιστα πληροφορημένον περί των άλβανικών πραγμάτων δέν έπιστρέφει να έκφέρη ταιαύτην τινά γνώμην. Έκτός άν τό έκαμνε εξ ύστεροβόλης πολιτικής, όποτε και μόνον επιτρέπεται παρεντιθεμένου του κακός έννοουμένου σιδνισμού. Ωστε άδελφοι Ιταλοί στήτε ήτοιχοι, και τό δημόσιον φρόνημα εις τας άνωτέρω έπαρχίας πολυ καλά γνωρίζετε ύπερ τίνος κλίνει, ποίους δέ λήμους έχετε με την Αυστρίαν και ποία παράπονα κατά της Τριπλής ξεδιαλύσατε τα μόνι σας.

Τηλεγραφικώς ήγγέλην εις Βιέννην εκ Κωνσταντινουπόλεως, ότι ύπουργικόν συμβούλιον ύπό την προεδρείαν του Σουλτάνου συνεκλήθη εν τοις άνακτόροις του Γιλδίξ, κατά τό όποιον συνεκλήθη εύρέως η σημερινή πολιτική κατάστασις της Ευρώπης, αι εις ταύτης ένδεχόμεναι συνέπειαι και η λήψις μέτρων προς άμυναν της αυτοκρατορίας. Ως πρώτον και σπουδαιότατον μέτρον άπέφασκε τό ύπουργικόν συμβούλιον την ταχίστην οχύρωσιν των έλληνοτουρκικών και βουλγαροτουρκικών συνόρων. Συγγρόνως άπεφασίσθη η προμήθεια όπλων, πολεμοφύλων, πυροβόλων και άλλων πολεμικού ύλικού. Πιρί των στρατιωτικών τούτων μέτρων άνεγνώσθη εν τω ύπουργικώ συμβούλιω μακρά δικαιολογητική έκθεσις του στρατιωτικού επιτελείου συνιστώντος τό κατεπείγον αυτών. Αύθημερόν δέ άπεστάλη-

σαν έπεσυσμέναι διαταγαί τόσον διά την οχύρωσιν των συνόρων όσον και διά την έκτέλεσιν των ληψέσων άλλων άποφάσεων. Τα μέτρα ταυτα της Τουρκίας έπρόξενον ζωηρά έντύπωση εις τους εν Βιέννη έπιστάτους και διπλωματικούς κύκλους, κρίνονται δέ ως πολυ όλιγον ένθρονητικά διά την παγκόσμιον ειρήνην.

ΒΙΕΝΝΗ, 7 Νοεμβρίου. — Τηλεγράφημα ληφθέν την νύκτα εκ Κοπεγχάγης μεταδίδει την πληροφορίαν, ότι η κατάσταση του άσθενούς αυτοκράτορος της Ρωσίας Νικόλαου έμενέτερεται, έμπνεύσα σπουδαιά άνησυχία εις τους περί αυτών.

Κατά τό αυτό τηλεγράφημα, τά παρά των ίατρών έκδιδόμενα δελτία δέν παριστάνω ως έγουςι τά πράγματα, άλλα συστασονται ύπό πνεύμα εύνοϊκόν, προς τον σκοπόν του να μη προκαλέση παρά τω λαώ επιληνδον διά την τάξιν συγκίνησιν η δεινώς εις καταστάσεως του σπαιτο άσθενός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγράφημα εκ Παρισίων του Πρακτορίου Δαλιζιέλ λέγει ότι, κατ' αυθεντίας πληροφορίας εκ Κωνσταντινουπόλεως, ο Σουλτάνος, εκφράζων προς τον αυτοκράτορα της Γερμανίας την συσταρέκτικην, την όποιαν ήθελών ως άποκλεισθείς εκ της ενεργείας των Δυνάμεων εν Κίνα, εκδηλώνει την επιθυμίαν να στείλη στρατιωτικόν σώμα εις το Πεκίνον διά να λάβουν μέρος και τα τουρκικά στρατεύματα εις τό έρρον του εκπολιτισμού της Απωτάτης Άνατολής.

Η άστυνομία Βουκουρεστίου συνέλαβεν ένα των έπιστημοτέρων μελών του μακεδονικού κομματος, Βασιλνφ όνόματι. Ούτος περιερχόμενος την Βουλγαρίαν και Μκεδονίαν έκαμνων απείρους και θρασυτάτας εκδιδάσεις κατά των Ρουμάνων, συλλέξας μεγάλα χρηματικά ποσά.

Είς τό κακουργιοδικειον Βουκουρεστίου πρώτος άνακριθείς ο κατηγορούμενος Λιέρ όμολογησεν, ότι διέπραξε τον φόνον του Φιτόβσκη, λαβών έντολήν παρά του Σαράφφ.

Είς τό Πεκίνον τό ψυχός έφθασεν εξ ύπό τό μηνός. Ο ποταμός Πέιχά επάγωσεν. Η κατάσταση της συγκοινωνίας δυσχερεστάτη. Τό γαλλικόν άποσπασμα έφθασε δεκαοκτώ χιλιάμετρα πέραν του μεγάλου σιλικού τείχους. Τηλεγράφημα εκ Τιαν Τσιν άγγέλλει, ότι έξεδόθη αυτοκρατορικόν διάταγμα άνακοινούν ότι ο αυτοκράτωρ και η αυτοκράτειρα προτίθενται να έπιστρέψωσι εις Πεκίνον.

Είς την Μασσαλίαν θα συναθροισθωσι προς ύπόδοχην του Κρούγερ έκτός των δημάρχων και εκ πάσης σχεδόν της μεσημβρινής Γαλλίας και πλείστοι άλλοι εκ γερμανικών, βελγικών, ρουσσικών και ιρλανδικών πόλεων. Τό άγγλικόν προξενειον σάς προς την θρησκείαν και την πατρίδα θα φρουρήθι ύπ' ισχυράς στρατιωτικής δυνάμεως. Αι προεπιτασίαι της ύπόδοχης πάντοτε έκαικούσθωσι. Τό έπαρχιακόν συμβούλιον του Σηκουάνα άπεφάσε να μετάσχη έπιστήμης.

Έγνώσθη έπιστήμης ότι ένθ ο αυτοκράτωρ της Γερμανίας Γουλιέλμος μετά του πρίγκηπου Σάξ-Μάινγμεν μετέβαινον έφ' ανοικτής άμάξης από τον σιδηροδρομικόν σταθμόν του Βερολίνου εις τά άνάκτορα, καθ' όδον τφ επέτεθη άνθρωπος τίς φέρον γυναικεία ένδύματα και έρριψε κατ' αυτού ένα πέλεκυν, όστις και έκτύπησε τον αυτοκράτορα. Ο πέλεκυς έπεσε κατά ής ο δέ δολοφόνος έλαβε και πάλιν αυτόν και έπείχει να τον ρίψη και δευτέραν φοράν κατά του αυτοκράτορος, άλλα σπεύσαντες οι πολιταίοι συνέλαβον τον δολοφόνον. Τό πλήθος όρμησε να τον κατασχέσθι, άλλ' έπενέθη ο αυτοκράτωρ, όστις διέταξε τους άστυνομικούς να σώσουν τον δολοφόνον. Ο δολοφόνος ήτο γυνή παράφρων ονομαζομένη Σχιάπκα. Άνακριθείσα ειπεν ότι εις Γερμανίς, ήρηθη όμως ν' άποκριθί εις Άλλην έρώτησιν. Με όλην όμως την παραφορήσιν της έρριψεν επιτηδέως τον πέλεκυν, όστις ήτο έπιμελώς ήκοντισμένος. Συγκίνησις ζωηροτάτη κατέλαβεν άπασαν την Γερμανίαν καθώς και την Αυστρίαν και άπασαν την Ευρώπην.

Η ΒΟΥΛΗ

συνήλθεν εις συνεδρίασιν μετά πολύμνηον διακοπήν και προέβη εις την έκλογήν του προεδρείου αυτής. Διά ψήφων δέ 130 περίπου εξέλεγή και αύθις πρόεδρος ο και τέως τοιούτος κ. Ν. Μπουφίλης βουλευτής Λεβαδείας. Αι τακτικά της βουλής συνεδριάσεις άρχονται από της προσεχούς εβδομάδος και έσονται πολυ θρυβώδεις, καθότι η αντιπολίτευσις θεωρούσα ότι η πολιτεία της παρούσης κυβερνήσεως έβλαψε τά συμφέροντα του τόπου προτίθεται να πολεμήση τά προταθέντα προς συζήτησιν μέτρα. Έπί τφ σκοπφ τούτω διεξήχθη συνεννόησις μεταξύ των ήγετών των διαφόρων μερίδων. Έξ άλλου ο κ. Δηληγιάννης εκάλεσε παρ' αυτφ τους φίλους αυτού βουλευτάς και ώμίλησε διά μακρών περί της καταστάσεως εις ήν διατελεί ο τόπος ύπό την οικονομικήν και διοικητικήν και την εν γένει πολιτικήν έποψιν, συνέστησε δέ εις τους βουλευτάς να φοιτήσιν άνελιγώς εις τας συνεδριάσεις της βουλής και να μετάσχωσι μετά θέρηης των προκληθέντων συζητήσεων επικρίνοντας τας εκθέσεις πράξεις και παραλείψεις της κυβερνήσεως. Οι δέ κυβερνητικοί φρονούν ότι έχοντες καταπληκτικήν πλειονότητα ταύτην της βουλής χωρίς να σαλευθί κατ' ούδεν η κυβερνητική φλασχ. Η ζωηρά συζήτησις θα άρχισι διά της ύποβολής του προϋπολογισμού εις τον όποιον οι Οικονομικών ύπουργός παρουσιάζει περίσσευμα ενός και πλέον εκατομμυρίου. Άγνοείται όμως εισέτι εάν η κυβερνήσις θα κατορθώση να κλείση την χρήσιν του τρέχοντος έτους άνευ έλλειμματος. Η αντιπολίτευσις θα έπικρινή την κυβερνήσιν διά την αύξηση των νομάρχων και των πρωτοδικέων δι' ών ήύξησαν αι δαπάναι του Κράτους καθ' ήν έποχην έδει να κυριαρχή πνεύμα άπολύτου οικονομίας προς άντιμετώπισιν των κινδύνων ότινες παρούσινται νυν διά των έλλειμμάτων.

Από της παρελθούσης Δευτέρας έγνώσθη ότι ο γεραιός ναύαρχος Κανάρης διήρχετο τας τελευταίας στιγμάς του βίου αυτού καθ' ήν στιγμήν δέ ο Πρωτοπουργός κ. Θεοτόκης εισήγειτο παρά τφ Βασιλέι τό Διάταγμα περί άπονομής του Μεγαλοσταύρου εις την θησκοντα υίόν του Μεγάλου Κανάρη, ως εκ της τηλαίσθησας αντιλαμβανόμενος την παρεχόμενην αύτφ ύπό της Πατρίδος ύψηλήν τιμήν, συνακάλει περί αυτών τους οικείους του και με τρέμουσαν έπιθανάτου σωνή έδωκε δ' ύστάτην φοράν τό Έλληνικόν εύαγγέλιον.

Ν' άγαπάτε, παιδιά μου, την πατρίδα και την θρησκείαν, και να έκτελέτε πάντοτε τό καθήκον σας προς την θρησκείαν και την πατρίδα. Ο πατέρας μου πάντοτε εξέτειλες τό ίδιον του, και εγώ ήκολούθησα τό παράδειγμα του και ήπείρησεν παντού και πάντοτε βράχος του καθήκοντος. Διατί μιλάετε; Νομίζετε, ότι είμαι δειλός έγώ; Αίθεός του τέλους μου και πάντοτε έφρονέτις να προετοιμάζωμαι διά την τελευταίαν στιγμήν. Η ψυχή μου θα χαίρεται να σας βλέπη όλων άπ' εκεί επάνω από τον ούρανόν' να έχετε άγάπην προς την πατρίδα και την θρησκείαν και να έκτελέτε πάντοτε τό καθήκον σας. »

Ευθύς μετά τούτο ο Ναύαρχος μετέλαβε Άχράντων Μυστηρίων κατέπεσε δε ύστερον εις νάρκαν χωρίς ούδε τό ελάχιστον να βάλι εις τό στόμα του. Ο ναύαρχος εξέτεινε χείρας την 1ην προνήν ώραν, ή δέ κηδεία του γενήσεται σήμερον κατά τό ύπό της κυβερνήσεως εκδιδόμενον πρόγραμμα. Θα παρασταθί άπασα η φρουρά της πόλεως και άγήματα του πολεμικού ναυτικού. Γενικόν δέ πένθος εκδηλώθη επί τφ θανάτφ του σεβαστού άνδρός.

Όστις δέν έμβάση την έως 15 Σεβρίου 900 καβυστεριμένην συνόρμον του, μέχρι της 30ης Νοεμβρίου δέν θα λαμβάνη πλέον την «Φωνήν της Ήπειρου», άφου δημοσιεύθη και τό όνομα αυτού εις τό φύλλον. Τούτο έννοείται θα γίνη δι' έλους έκείνους εις ους έγράφωμεν και κορυβούν.

Α. Γεωργίου

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Έθριάμβευσε και πάλιν η Ήπειρωτική Μούσα! Την παρελθούσαν Κυριακήν, 5 τρέχοντος, λίαν ευφρόνουν διά τε τά γράμματα και την ιδιαιτέραν ήμών πατρίδα την Ήπειρον έλαβε χώραν γεγονός εν τη μεγάλη αίθουσα των τελετών του Έθνικού Πανεπιστημίου. Ο άγαπητότατος μεταξύ των ζεντευμένων Ήπειρωτών, ο δημοτικώτατος και τά μάλα παθών χάριν της περιλημένης πατρίδος ο δόκιμος δημοσιογράφος, ο ύπατος των Ελλήνων διηγηματογράφων και ο έφίμιλος των μεγάλων Ήπειρωτών ποιητών κ. Χ. Χρηστοβασίλης έτυχε του πρώτου βραβείου μεταξύ των διαγωνισθέντων εις την συγγραφην δράματος εκ της ιστορίας του ήρωϊκωτάτου και τουρκοφάγου Σουλίου, προκηρυχθέντος ύπό της πατριωτικωτάτης Έταιρείας του Έλληνισμού, έλθόντος δευτέρου του γρηαιού των γραμμάτων και της Τέχνης θεράποντος κ. Α. Αντωνιάδου, άρχαιου γυμνασιάρχου και εις πλείστους ποιητικούς άγώνας νικήσαντος και πολλά βραβεία λαβόντος. Άλλά τό έδαφος, έφ' ού προεκλήθη ο δραματικός ούτος άγών, ήτον άνωφερές διά πάντα άλλον Έλληνα λόγιον, έκτός του ήμετέρου συμπατριώτου κ. Χρηστοβασίλη, όστις έκτραπεί με τας άναμνήσεις της μεγάλης και λεοντούμου έκείνης του Σουλίου γενεάς, παντός άλλου καλείτερον ήδυνάτο ν' αναπλάσθι την σουλιωτικήν ψυχήν, και να μάς την παρουσίαση σίαν ακριβώς ύπάρξε κατά την εποχήν εκείνην, ως όρθως ειπεν η έλλανόδικος έντιροπή.

Τό έργον του κ. Χρηστοβασίλη ως διηγηματογράφου, ποιητού και δραματικού συγγραφέος είναι άντικείμενον μεγάλης μελέτης και ύπό την έποψιν της τέχνης και ύπό την έποψιν της γλώσσης. Ο κ. Χρηστοβασίλης ταχθεί εις την πρώτην γραμμήν των ποιητών της νεωτέρας Ελλάδος, είναι ο μεγαλειότερος σκαπανεύς του γλωσσικού άγώνος. Γράφει δημοτικήν γηναν, δημοτικην των δημόσιων ασμάτων μας, μετ' άσχημότητος εις άσχημότητος, κατα την έκφρασιν της έλλανόδικου Έπιτροπείας, ο άναγνώστης δέν δύναται να διακρίνη τους στίχους των δημοτικών άσμάτων από τους ιδιούς του. Μεγίστη τιμή διά τον Ήπειρώτην ποιητήν, τον τιμώντα και δοξάζοντα την πεφλημένην γενετήριαν, και τους άπειροβίβους άπανταχού του κόσμου Ήπειρώτας, να έσται έσαι καύχημα, ως ο μόνος επί των άσφαυστάς Ήπειρώτης ποιητής. Η 5 Νοεμβρίου καθ' ήν ο νικήτης Ήπειρώτης κ. Χρηστοβασίλης έλαβε τον άμύραντον της ποιητικής δόξης εκ δάφνης στέφανον, είναι μεγάλη ήμερα δι' αυτόν τε και την φιλολογίαν της ιδιαιτέρας ήμών πατρίδος Ήπειρου, της καυμένης διά την υγιεστεραν έλληνικήν φιλολογίαν. Ταιαύτην ήμεραν ήσο καθ' όκα άξιος να ίδη και τό άλλο της Ήπειρου προσφιλέστεκον, ο άείμνηστος «Τριχουδιστής του Χωριού και της Στάνης» μακαρίτης Κώστας Κρυστάλλης, εν μη ή στενοκεφαλία της έλλανόδικου έντιροπείας του Φιλαδελφείου διαγωνισματος και ιδία του άπηνούς της δημόδους δώκτου εισηγητού αυτής κ. Άγγέλου Βλάχου έστέρεε αυτόν του γέρας. Η μεγάλη αίθουσα των τελετών του Πανε-

πιστημίου ἤτο μέχρις ἀσφυξίας πλήρης. Τὰ θεωρεῖα κατεῖχοντο ἀφ' ἑ ὅς μὲν ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῶν διαφόρων Σχολῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ ὠραίου φύλου. Τὸ ἀκροατήριον ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῆς πρωτεύουσας μελῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μητσόπουλος, πολλοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες, οἱ ἀπόγονοι τῶν ἡρώων τοῦ θύματος τοῦ δραματικοῦ διαγωνισμοῦ κ. κ. Ι. Τζαβελλας ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ καὶ Ἀθαν. Μπότσιαρης λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, πολλοὶ Ἑπειῶται, ἡ εὐγενὴς Γαλλίς κόμισσα τοῦ Ριανκούρ καὶ ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς κ. Δ. Ράλλης ἐκ Τζαβαλλέων ἔλκων πρὸς μητρὸς τὸ γένος. Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Μιστριώτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ι. Καλοστάτη πρῶν γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς εἰσηγητοῦ, ἐπροξένησε βαθυτάτην αἰσθησιν διὰ τε τὴν κριτικὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν καὶ σύλληψιν τῶν διαφορημάτων. Ἡ ἐκθεσις αὕτη εἶνε σοφὴ μελέτη, τιμῶσα μεγάλως τὸν συντάκτην αὐτῆς εἰσηγητὴν κ. Καλοσύνην, θὰ ἦτο δὲ εὐχρὴς ἔργον, ἂν ἐξεδίδετο καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος.

Μετὰ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα, ἅτινα ἐκάλυψαν τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Καλοσύνης ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κ. Καζάκης ἤνοιξε τὸν φάκελλον τοῦ πρώτου βραβευθέντος δράματος τῶν «**Ἀγώνων τοῦ Σουλίου γιὰ τὴν Πατριδα**» καὶ ἐξεφώνησε τὸ ὄνομα τοῦ βραβευθέντος ποιητοῦ κ. Χ. Χριστοδασίη, κληθέντος νὰ προσέλθῃ καὶ παραλάβῃ τὴν δάφνην, τὸ ἀμάραντον τοῦτο τῶν ποιητῶν γέρας. Εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ βραβευθέντος ὀλόκληρον τὸ ἀκροατήριον συνεταράχθη καταχειροκροτοῦν καὶ ἐπευφημοῦν τὸν βραβευθέντα ποιητὴν. Μόλις οὗτος ἔλαβε τὸ γέρας καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ Πρυτάνεως τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς ὅλον τὸ ἀκροατήριον τὸν περιεκύκλωσε καὶ τὸν συνήρπασεν εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ ἄλλοι μὲν τοῦ ἐθλίβον θερμῶς τὴν χεῖρα, ἄλλοι δὲ τὸν ἐφίλουν καὶ ἄλλοι — οἱ οἰκειότεροι — καὶ τὸν ἐνηγκαλίζοντο, ἐν μέσῳ δὲ τοῦ πελάγους τοῦτο τῆς χαρᾶς καὶ τῶν συγχαρητηρίων, τριμελὴς ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων κ. κ. Σπ. Καραβάσιλ, ἱατροῦ, Νικ. Ρούση καὶ Μιχ. Κούμα δικηγόρων, προσέφερον εἰς τὸν δαφνοστεφὴ Ἑπειῶτην ποιητὴν ἀργυρότευκτον μελανοδοχεῖον ἀξίας πλέον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, ὡς ἐνθύμιον τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀγορασθὲν ἐξ ἐράνων τῶν ἐνταῦθα Ἑπειρωτῶν. Ὁ ἐγγχειρὼς τὸ λαμπρὸν τοῦτο δῶρον δικηγόρος κ. Ρούσης προσεφώνησε καταλλήλως τὸν ποιητὴν, διατελοῦντα ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει.

Μετὰ ταῦτα πάντα, τοῦ πλήθους ἀραιωθέντος, ὁ ποιητὴς παραδώσας τὴν μὲν δάφνην εἰς τὸν τετραετὴ υἱὸν τοῦ Γιάννου, παρακολουθήσαντα τὴν τελετὴν μετ' ἀνδρικής σοβαρότητος, τὸ δὲ πολύτιμον μελανοδοχεῖον εἰς τὴν ἐκ κάλλους καὶ χαρᾶς ἀπαστράπτουσαν σύζυγόν του κυρίαν Ἀλεξάνδραν, ἐτρέπη τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου, παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν στενοτέρων του φίλων.

Οὕτω, μετὰ πάροδον ἡμίσεως ὀλοκλήρου αἰῶνος, ἀφ' ἧς διὰ δευτέραν φοράν ἐστέφη ὁ μακαρίτης τοῦ *Μισολογγίου* καὶ τῶν *Ἀρματολῶν* καὶ *Κλεφτῶν* ἡδύμολος Ἑπειῶτης ψάλτης Γεώργιος Χ. Ζαλοκώστας, ἡ Ἑπειρος ἡτύχησε νὰ ἴδῃ καὶ δευτέρον τέκνον τῆς στεφόμενον πανδήμως, τὸν κ. Χ. Χριστοδασίην, ὃν πᾶσα Ἑπειρωτικὴ καρδία ἐκ βάθους συγχίρει.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικῷ. Θεάτρου καθάρτης ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ. Τιμὰ ἀκαταγώνισται εἶνε τὰ μόνυ συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖο. Πωλεῖται ἐν αὐτῷ πούδρα Ζακύνθου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰ θρυλούμενα ἀπὸ τῆς προχθὲς περὶ συγκεντρώσεως καὶ προσεγγίσεως τῶν διαφόρων ὁμάδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔλαβον ἐντελὲς ὀφθαλμοφανὴ τινὰ τροπὴν. Εἰς τὴν αἵθουσαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνητήθησαν τὴν Τρίτην ἀπὸ τῆς 2 1) 2 μ. μ. μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως πάντες σχεδὸν οἱ ἐπιφανεῖς καὶ πλεῖστοι τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες, μετ' ἄλληπαλλήλους συνεννοήσεις, κατώρθωσαν νὰ θέσουν τὸ πρῶτον κοινὸν ψηφιδέλιον ἀντιπροέδρων, γραμματέων, κοσμητορῶν καὶ ἐφόρου κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκλογὴν. Πλὴν τούτου ὅμως αἱ συνεννοήσεις, αἵτινες διεξήχθησαν παρὸς τὰ πάντων τῶν ἐπιφανῶν καὶ τοῦ κ. Θ. Π. Δηλιγιάννη, ἀντιπροσωπεύσαντος καὶ τὸν μὴ παρευρεθέντα βουλευτὴν Ἀρτῆς κ. Κ. Καραπάνου, ἐκρίθησαν ὡς τὸ πρῶτον βῆμα τῆς συμπύξεως τῶν ἀντιπολιτευομένων κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ὅγκου καὶ ὡς τοιοῦτον ἐχαρακτήρισθη ὑπὸ τῶν ἀμερολήπτων, τῶν κρινόντων ψυχρῶς τὰ πράγματα. — Μεταξὺ τῶν σπουδαιότερων νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα θὰ συζητήσῃ ἡ παρούσα σύνοδος τῆς Βουλῆς καταλέγεται καὶ τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοιοῦτον τὸ ὁποῖον συνέταξε κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁ πρὸς τοῦτο εἰδικώτατος τῶν νομομαθῶν κ. Ε. Φαρᾶς, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ 131 ἄρθρων, τῶν ὁποίων προτάσσεται αἰτιολογικὴ ἐκθεσις καὶ ἐκτίθενται λεπτομερῶς αἱ σκέψεις καὶ οἱ λόγοι ἐκάστης τροποποιήσεως. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου τροποποιοῦνται τ' ἄρθρα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. — Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένη τουρκικὴ ἐφημερίς «Ἰκδὰμ» ἀνέγραψε τὴν εἰδησιν, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς παλαιᾶς Κουτσουφλιάνης, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸν πόλεμον ἐγκατέλειψαν τὸ χωρίον τῶν περιληφθῆν ἐντὸς τοῦ ὁθωμανικοῦ ἐδάφους καὶ μετόπισαν εἰς τὸ ἐλληνικόν, ἐζήτησαν δι' ἀναφοράς τῶν παρὰ τῆς Πύλης νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ πρότερον χωρίον τῶν καὶ ἐγκατασταθῶσιν ἐν αὐτῷ. Ἐπετράπη δὲ τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τῆς Υ. Πύλης καὶ οἱ περισσότεροι Κουτσουφλιανῆται ἐπανήλθον ἐντὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους. Τὴν εἰδησιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης κατέστησε γνωστὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεῖα καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀλήθεια τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ δημάρχου Μαλακασίου διὰ τοῦ νομάρχου Τρικάλων. Ὁ δήμαρχος Μαλακασίου ἐσπευσε νὰ ὑποβάλῃ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἑγγράφον δῆλωσιν τῶν κατοίκων τῆς Νέας Κουτσουφλιάνης, διὰ τῆς ὁποίας οὗτοι διαψεύδουσι κατηγορηματικῶς τὴν εἰδησιν τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος καὶ δηλοῦσιν ὅτι οὐδὲ εἰς Κουτσουφλιανίτης ἐξεδήλωσε ποτὲ μέχρι τοῦδε διαθεσιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ τουρκικόν, οὔτε θὰ συμβῇ τοιοῦτό τι ἐφ' ὅσον τὸ παλαιὸν χωρίον τῶν εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαί, λέγουσιν οἱ Κουτσουφλιανῆται, πολλάκις ἀπειράσθησαν νὰ πείσωσιν αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ χωρίον τῶν καὶ μετεχειρίσθησαν μάλιστα πρὸς τοῦτο καὶ ἐκβιαστικά μέτρα δημεύσασαι τὰ κτήματά τῶν. Εἰς ὅλας ὁμως τὰς ἀποπειρὰς ταύτας οἱ ἐνθερμοὶ πατριῶται ἀντέταξαν περιφρονητικὴν ἀρνήσιν, ἀποκρούσαντες ὅλας τὰς περιποιήσεις καὶ τὰς ὑποσχέσεις αἱ ὁποῖαι ἐπαπειλομένως τοῖς ἐδόθησαν. — Ἡ ἱατρικὴ χορὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει αὐτῆς ἐνέκρινε τὸ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ἀν. Μεταξᾶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν κλινικῆς τῶν νευρῶν καὶ φρενικῶν νοσημάτων, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Πανεπιστημίου κ. Αἰγινήτου.

Μετὰ μακρὰν νόσον ἐτελεύτησε προχθὲς ἐν ἀκμῇ ἡλικίας καὶ δράσεως τοῦ βίου ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἐκδοτικοῦ βιβλίου

πωλεῖου Γεώργιος Κασδῶνης, καταλιπὼν ἄφικτον λύπην εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, εἰς γηραιὰν μητέρα, εἰς ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, ὡς καὶ εἰς τοὺς πολυαριθμούς αὐτοῦ φίλους. Ὁ βραχὺς αὐτοῦ βίος τοῦ πολυκλαύστου τούτου ἀνδρὸς διέρρευσε ὀλόκληρος ἐν τῇ ἀθρόβῳ ἐργασίᾳ καὶ μελέτῃ, δι' ἧς ἀπέκτησεν οὐ τὴν τοχούσαν ἐγκυκλοπαιδικὴν μάθησιν, ἧς πάντες ἀνωμαλῶν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐρύτητα. Οἱ πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐγνώρισαν αὐτὸν τελευταῖον ἐντιμὸν βιβλιοπώλῃν καὶ ἀγαθὸν ἄσπὸν ὡς ἦτο ὄντως, ἀλλ' οἱ πλησίασαντες αὐτὸν καὶ συνεργασθέντες ἐκ τῆς χορείας τῶν λογίων, οἱ γνωρίσαντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος του, τὰς φιλοκάλους καὶ εὐγενεῖς σκέψεις καὶ προθέσεις, τὴν προστασίαν, ἣν ἄνευ ὑστεροβουλίας ἐπέδαψίλευεν ἐπὶ εἰκόνα ἐτῶν εἰς τοὺς περὶ αὐτῶν λόγους καὶ συγγραφῆς, ἐθεώρουν αὐτὸν προστάτην τῶν γραμμάτων καὶ πάσης πνευματικῆς ἐργασίας ἐνθερμον ὑποστηρικτὴν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν ἐν Ἀθῆναις ἀπῆλθεν εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου ἤσκησεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου καὶ δημοσιογράφου. Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθῆνας ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ 1881 τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ τῆς «Ἑστίας», οὗ ἐγένετο καὶ ἰδιοκτήτης μετὰ ἐν ἔτος, παραχωρήσαντος τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἀρχικοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ ἀρίστου τούτου περιοδικοῦ, τοῦ μακαρίτου Παύλου Διομήδους. Ἐν τῇ διεύθυνσει τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀπὸ τοῦ 1881—1890 κυρίως ἐγένετο γνωστός, καὶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν ἀνεγνώρισαν τὰς ἀρετάς του καὶ ἐξετίμησαν τὴν ὑπὲρ τῆς νεωτέρας ἰδίως φιλολογίας φιλοπάτριδα μέριμναν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν του. Τὸ γραφεῖόν του ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτη ὑπῆρξε τὸ ἐντευκτήριον πάντων τῶν λογίων τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλῶν ἐτι ἁλλοδαπῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Φίλος διαμένων ἐν Μεδίτῃ γράφει ἡμῖν τὰ ἑξῆς: Ἦδη διὰ ταύτης μας ἔρχομαι νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν εὐχάριστον εἰδησιν καὶ τὴν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν ἣν ἠσθάνθημεν ὅλοι οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες ἑλλήνες ἰδίως οἱ πατριῶται. Ἑπειῶται, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κοσμοῦντος τὴν ἐνταῦθα ἑλληνικὴν κοινότητα, διὰ τὰ φυσικὰ καὶ ἐπὶ κτήτα προτερήματα τοῦ κ. Λεωνίδα Δ. Κοντάκη, ὅστις αὐτοδίδακτος οὗτος εἰπεῖν ἐπέτυχε τὴν κατάταξιν του ὡς φοιτητοῦ τῆς ἐνταῦθα ἀκαδημίας, ὑποστάς αὐστηροτάτας ἐξετάσεις γραπτὰς καὶ παρὰ τῆς συγκλήτου ἀποσπᾶσας τὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν καθηγητῶν, οἵτινες πρῶτην ἤδη φοράν ἐγνώρισαν αὐτόν, καὶ ἐξετίμησαν τὴν ἰκανότητα αὐτοῦ ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρίστου μόνον αὐτός, ἐνῷ πολλοὶ ἄλλοι ἀπερρίφθησαν, καὶ ἰμόνον εἰς ἑτέρος ἐγένινεν δεκτὸς λαβὼν βαθμὸν κατὰ 67 0/0 κατώτερον τοῦ εἰδικοῦ μας Δ. Κοντάκη δι' 8 δικαίως ἐπαίρομεθα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ συμπατριώτου, ὅστις μόνος καὶ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας μελέτης ἔφθασεν ν' ἀναδειχθῇ καὶ νὰ τιμῇ τὴν πατρίδα ἐν γένει Ἑπειρον, καὶ ἡμᾶς τοὺς διαμένοντας ἐνταῦθα.

Ἀφίκετο ἐκ Περγάμου ὁ κ. Ἀλέξιος Βοραζάνης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Βιτσάν.

Ἀφίκοντο ἐξ Ἀρσισίας οἱ κ. κ. Δημήτριος Σακελλαρίου καὶ Δημήτριος Ζωίδης.

Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δριγόπουλος ἡ Τσομπάς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Σουδενά, ἐκ Λιγυφᾶς ὁ κ. Παναγιώτης Μιχαὴλ μετὰ τῇ οἰκογενείᾳ του καὶ ἀνεχώρησε διὰ Δαρδανέλλια καὶ ἀπὸ Βλαχάραν ὁ κ. Γεώργιος Παγούνης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Διέτριψεν ἐν Ἀθῆναις ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφίχθεις ἐκ Θεσφῶν ὁ πανοσ. κ. Βησαρίων Βασιώτης.

Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἀπέβησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ ἐκ Δολιανῶν Ἰωάννης Μελανίδης, ἀνὴρ χρηστὸς καὶ τίμιος οἰκογενειάρχης καλὸς καὶ φιλόστοργος πατήρ. Συλλυπούμεθα τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀνεπαγορεύτῳ τούτῳ ἀπωλείᾳ.

Τὸν οἶκον τοῦ ἀξιολύτου ἐν Τριπόλει συμπατριώτου κ. Κ. Λέκα τοῦ ἐξ Ἀχαιοῦ τῶν Φιλιατῶν ἐβύθισεν εἰς πένθος ὁ θάνατος τῆς πολυκαταπληθῆς αὐτοῦ συζύγου Νικολαΐας εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ περιβάσεις τοῦ συζύγου, τῶν ἐν Ἀθῆναις συγγενῶν καὶ τῶν ἱατρῶν εἰς ὧν τὴν βόήθειαν κατέφυγεν καὶ κατήλθεν εἰς τὸν τάφον εἰς ἡλικίαν 48 ἐτῶν ἀφήσας ἀπαρηγόρητον σύζυγον καὶ τὴν θετὴν αὐτῶν θυγατέρα. Ἐπὶ τῷ ἀνεπανορθώτῳ τούτῳ αὐτοκλήματι ἀποστέλλομεν τὰ θερμὰ ἡμῶν συλλυπητήρια τῷ κ. Λέκα εὐχόμενοι ὅπως ὁ ἱεὺς τοῦ σπυλαίου τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ του διανοήσῃ πληγὴν.